

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Unus Pro Omnibus, Hoc est: Christus Jesus Dei Filius

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1733

VD18 12431648

Consideratio IV. Christus crucifixus justus Abel, jam ab origine mundi in suis typis occisus, & crucifixus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45934)

quo S. Leo Papa: *Quod cecidit in Adam primo, erigitur in secundo: Pro-* philipp. 2, 9.
pter quod & DEUS exaltavit illum, & donavit illi nomen, quod
est super omne nomen, ut in nomine JESU omne genu
flectatur &c.

CONSIDERATIO IV.

Christus Crucifixus justus Abel, jam ab
origine mundi in suis typis occisus, &
crucifixus.

Consurrexit Cain adversus fratrem suum Abel, & in-
terfecit eum. Gen. 4. 8.

1.
Abel virgo, Sacerdos & Martyr primam post Adamum me-
ruit præferre Christi Crucifixi figuram, dum primus in
patenti campo erexit aram, in qua DEO optima ac pinguis-
sima gregis sui primogenita, hoc est; Agnos litavit: *Abel ob-* Gen. 4. 4.
sult de primogenitis gregis sui, & de adipibus eorum; Cain verò
agricola munera tantum aliqua absoleta de frugibus terræ DEO suo
præsentavit: *Factum est autem post multos dies, ut offerret Cain de fructibus*
terra munera Domino.

Inspiciamus modò, quàm gratum & acceptum utriusque sacri-
ficii DEO acciderit; de victima Abelis testatur Scriptura: *Respexit*
Dominus ad Abel, & ad munera ejus, dum scilicet igne de cælo lapso il-
lius sacrificium probavit & absumpsit, Caini verò munera prorsus in-
tacta relinquens contempsit, & faciem ab eis avertit: *Ad Cain autem*
& ad munera ejus non respexit; Et quare hoc? nunquid apud DEUM est
respectus personarum?

Causam hujus mysterii subjungit Rupertus Abbas in Genesim, ubi Rupert. Abb.
docet, Abelem hoc suo sacrificio præsignasse, & quodammodo præcur- hic in Gen.
risse sacrificium Crucis, offerebat enim agnos immaculatos & opti-
mos: *In quibus,* ait doctissimus Quaresmius, *Christi sacrificium & sacra* Quaresim. to.
valno. 1. c. 3. lect. 2.

vulnera in typo cernebantur, agnus enim perfectam Christi crucifixi gestat figuram, dum crucem in dorso habet, & quinque stigmata in corpore, quatuor videlicet in pedibus, & cicatricem rubram in pectore,

2. Et hoc est, ad quod in sua Apocalypsi alludit disiectus ille Christi Discipulus, dum non dubitavit Christum crucifixum, agnum illum divinum jam ab origine mundi occisum appellare: *Qui occisus est ab origine mundi*, non in se videlicet, sed in suis figuris ac typis, utpote qui jam ab æterno à DEO erat decretus, præscitus & prædestinatus, ut mundum immundum suo tempore ab interitu redimeret, & pro omnium salute in ara crucis moreretur. Itaque crucem Dei Filius non tantum in tempore, sed jam ab æterno elegit, per quam hominem lapsum cum DEO Patre reconciliaret: *In misericordia sempiterna misertus sum tui, dixit Redemptor tuus Dominus.* Quod autem sacrificium

S. Ambr. lib. 3. de Incarnat. cap. 1. Caini à DEO rejectum fuerit, rationem reddit S. Ambrosius: *Abel, ex primitiis ovium obtulit sacrificium, docens non terra munera placitura DEO, quod in Cain oblatione figurabatur, qua degeneraverant in peccatores, sed ea, in quibus divini gratia mysterii resulgeret; Refulgit autem divini gratia mysterii in typo Agni divini, jam tunc ab origine mundi occisi; Cain verò jam tunc in figura inimicus crucis Christi extitit, & antesignanus impiissimorum deicidarum, quapropter merito cum suis obsoletis muneribus rejectus est. Et quid tu offers DEO, anime mi?*

4. Postquam Cain impostor & fratricida sceleratissimus ex hoc diverso sacrificiorum effectu non obscure advertit, Abelem magis apud DEUM ob vitæ, morumque candorem, quam se pollere, invidiæ fomite excitatus, fratrem suum blando sermone in agrum ut secum veniret, invitavit: *Egrediamur foras; cumque essent in agro, consurrexit Cain adversus fratrem suum Abel, & interfecit eum.* An mandibula? ut communiter pictores hanc figuram expriment? An forte strangulatus, aut lapidibus obrutus, aut in aquam demersus? Resp. ex Tirino & aliis, quòd Abellignea & rustica furca, quam Cain tanquam agricola, secum de more in agro ferebat, fuerit occisus, ut eò magis typum mortis Filii Dei in agro Golgothæ à perfidis Judæis in cruce & lignea furca interempti, repræsentaret. Ita enim doctissimus Mallo-

Mallon. de S. Sind. f. 121. *figuravit Abel, dum à Cain invido in agrum ducebatur, ut ibi ligno necaretur.*

4. Observat in hæc figura gentium Doctor Paulus, quòd Abel, licet jam ab origine mundi à fratre suo perfidissimo occisus, adhuc tamen in præsentem usque diem nobis loquatur: *Defunctus adhuc loquitur; & quomodo, dices, adhuc defunctus ille nobis loqui potest? Audi vocem meam: Innocens Abel adhuc nobis loquitur non in se, sed in*

in

in suo prototypo Christo JESU crucifixo, cujus ille tam eximium ge-
 sit typum, dum enim ille mortuus, alter vicissim ortus est, longè
 sanctior, longè justior, longè innocentior. Sed hic advertas, rogo,
 magnum inter utrumque Abelem discrepantiam: Sanguis Abelis pri-
 mi innocenter effusus sine mora contra truculentum fratricidam cla-
 mavit vindictam: *Quid fecisti? vox sanguinis fratris tui clamat ad me de* Gen. 4. 10.
terra? Sed melius loquitur Sanguis secundi Abelis in cruce pro omni-
 um salute occisi; & quid loquitur? Moveretur & concutitur terra à
 fundamentis, dum moritur in cruce Filius Dei, quia voluit parricidas
 illos, imò omnes peccatores terræ, velut quondam Core, Dathan &
 Abiron deglutire, & vivos sepelire in inferno; & quid loquitur ille
 sanguis divinus? Disrumpitur templi velum in detestationem tanti
 sceleris; Scinduntur petrae, quia corda hominum erant petris durio-
 ra; fiunt tenebrae, quia sol, mundi oculus, indignos aestimavit tellu-
 ris incolas, quibus lumen imposterum ministraret; aperiuntur mo-
 numenta mortuorum ad devorandum impios Caini fratres &c. Et
 quid loquitur sanguis divini Abelis? Audi Apostolum: *Accessistis, in-* Hebr. 12. 12.
quit, ad montem Sion & testamenti novi mediatorem JESUM & sanguinis asper-
tionem, melius loquentem, quam Abel &c. Et quid ergo loquitur? Audiatur
 terra verba oris mei: *Pater, inquit mitissimus & moriens JESUS:*
Pater dimitte illis: non enim sciunt, quid faciunt. O immensus amor! & Luc. 23. 34.
 pietas infinita! & exauditus est pro sua reverentia: *Et impetravit, sub-*
intrat hic S. Hieronymus, quod petierat Christus, multaque statim de Judæis S. Hieron.
millia crediderunt, & usque ad quadragesimum secundum annum datum est sem- ep. ad Hedi-
pus penitentia. Hic me non amplius capio, & sto attonitus, conside-
 rans tantam, ac tam immensam divinæ bonitatis elementiam: *Nunc* S. Aug. Ma-
patent, ait S. Augustinus, viscera misericordiae Dei nostræ, in quibus visitavit nual. c. 21.
nos Oriens ex alto: Vulnere JESU Christi plena sunt misericordia, plena pietate,
plena dulcedine & charitate &c. Et quis ad ea non recurrat?

5. Considera hic, anime mi, ulterius ingentem luctum ac dolo-
 rem primorum parentum Adami & Evæ, ubi dilectum hunc filium
 suum Abelem in agro mortuum, interfectum & in proprio natantem
 sanguine invenerunt, quem exinde non sine amaris lacrymis terræ
 mandarunt. Hic primam poterant videre ac considerare tristis mortis
 imaginem, & quid cum ipsis aliquando esset futurum. Interea illius
 sancta anima prima ad limbum à SS. Angelis translata est, in quo quie-
 tis loco suum expectaret Redemptorem, Christum JESUM & hunc
 crucifixum, qui post mortem crucis mox ad eundem inferorum lo-
 cum descendit, & inter alias SS. Patrum animas etiam Abelis liberavit
 & secum in coelum evexit.

Sto

Sto hic, & hæreo attonitus, dum dolorosissimam Matrem, dilectissimum filium suum de fatali crucis ligno nunc depositum, & in gremio illius reclinatum mente attentiore contempro. O quanto majori amore, moerore ac dolore hæc pientissima Virgo & Mater huic divinissimo Filio & Abeli secundo parentavit! Dicat, qui potest, explicet qui explicare valet, ego non possum. Et tu ingratisime peccator, qui tanti extitisti causa doloris, cum crucifixum Redemptorem tuum pro salute animæ tuæ interemptum conspicias, nullo tangeris dolore & amore? Væ tibi.

Luc. 10. 31.

6. Ubi Jeruchuntinus ille Viator à latronibus lethaliter fauciat, nudus & spoliatus in via jacebat moribundus ac ab omnibus derelictus, Sacerdos quidam ex plagarum horrore percussus retrorsum abiit, & in aliam partem iter suum reflexit: *Et viso illo præterivit.* Similiter & Levita, ubi hunc hominem vulneribus confectum, & animam agentem de longè conspicatus est, pertransiit, nec adire illum miserum, nec alloqui dignatus est; præterierunt & plures alii, sed unus solus & quidem Samaritanus illius vulnerati pauperuli misertus & compassus est.

S. Tho. Vill.
Conc. 1. de
extremo ju-
dicio.

Quod accidit huic Jeruchuntino Viatori à latronibus percusso, hoc etiãnum hodie evenit Christo JESU in cruce suffixo & plagis confecto; O quam multi prætereunt Christianorum, dum hunc pretiosissimum Redemptorem suum in Ecclesia, in plateis, in biviiis, in agro, vel etiam in propriis ædibus in cruce pendentem vident, & nec ullum reverentiæ, & amoris reciproci signum illi exhibent! O Christiani! Filius Dei pro peccatis vestris in cruce mortuus est, & vos adhuc peccare delectat? Audite Divum Thomam Villanovanum: *Quid magis, inquit, homini peccati horrorem incutere potest, quam videre Filium Dei pro peccato in crucis patibulo morientem, & terribilem Patri pro reatu satisfactionem reddentem? O grande malum peccatum, pro quo talis ultio fit! Non mihi inundantem mundum, flagrantem civitates, absorptos homines, non infernum & omnes ejus penas objicias: nam si mille proponas gehennas, non sic expavescō & contremisco, sicut videre DEum pro peccato morientem, ita peccati reatum solventem; qualis est macula, qua Dei sanguine eluitur? Qualis est culpa, qua Dei culpa vindicatur? De cætero quis audeat peccare? Quis vel levissimam culpam non expavescat?*

Gen. 4. 10.

Ad Cainum fratricidam à DEO Patre dictum est: *Quid fecisti?* Hoc idem ad te dicit, ingratisime peccator, idem Pater cœlestis post quodlibet peccatum mortale à te perpetratum: *Quid fecisti? Cur de novo crucifigis Filium meum? Quid tibi mali fecit? O miser! vade & plange dolorem tuum.*

CON-